

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodalál
 szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek is

Végelgyengülés.

Pécs, 1895. március 11.

(* *) A most lefolyt appropriacionális vita alatt az ellenzéki árnyalatok határozott erkölcsi győzedelmet vívtak ki, a melyet részben a mai kormány elnökének debatteri képtelensége, részben a vitában résztvevő miniszterek baklövésai okoztak. Általános a vélemény, hogy egy olyan belügyminiszter, a ki az általa végrehajtandó nagy fontosságú törvények rendelkezéseit nem ismeri, az nem való arra a helyre, a melyet betölt.

A szabadelvű párt, mint ilyen már régen felbomlott. Az ideiglenes megbizással ellátott kormány pedig csak vergődik napról-napra és a legbölcsebb ősmamelukok szerint is alig van más orvosser annak az érdekszövetkezetnek egybe-tartására, mint a fuzió.

Nem Bánffy mult, hogy a fuzió még nem öltött határozott alakot. Azonban amennyire ismerjük a dörgést a politikai színpalak mögött, biztosra vehetjük, hogy a fuzió keresztülmegy a közel jövőben, csak egy keveset engedjen Bánffy is a magából; mert ha nem, úgy a választóknak nevezett parlamenti faktor lép előtérbe, és majd ez fog kifejezést adni életosztone parancs-zavának és kiadja a jelszót: új emberek az egész vonalon és a komédiások skartba kerülnek. Már pedig mégis csak előnyösebbnek látszik a hatalom jelenlegi élvezőinek megmaradni ott, ha mindjárt osztózni kell is, mintsem letűnni a politikai szereplés zenithjéről, a mi utóvégre is hozott valami foghatót, az elfeledés homályába, a mi legfeljebb csak újabb hivatal-hajszával járna.

Manapság a képviselői állás a szó legteljesebb értelmében vett reális üzlet. Az illető jelölt megreszkizoz mondjuk 5—6—20 ezer forintokat, hisz majd visszatérül az ötévi mandátum alatt. Aztán meg befektetésnek sem valami rossz ám ez a kis költség, mert ha vasuti koncessziókon, pénzintézeti igazgatóságokon stb. ki nem jönne az uzsora-kamat, még mindig kaphat a hű támogató férfi egy kis osztálytanácsosságot, filloxera biztosságot, főispánságot, mi minden esetre fölér a kockáztatott választási költséggel.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A mi műkedvelői előadásunk.

A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája.

Kedves principális Ur!

Ha nem olvasná a lapokat, s nem azokból értesült volna a mi műkedvelői előadásunk megtartásáról, ugyis tudhatta, láthatta, tisztában lehetett volna assal, hogy mi megint valami új vállalatba fogtunk, valamit tervezünk, spekulálunk.

Legalább erre kellett, hogy mutasson az a sürgés-forgás, a mely irodánkban uralkodott, a zavart nyugtalanság, elfoglaltság, a telefonnak az a sokesori csilingelése, a melylyel a rendeleteket vet-tük és továbbítottuk, a mely minden mással inkább foglalkoztatott, csak nem hivatalos teendőink elvégzésével.

Ha nem volna Ön oly jóságos, igazán kedves principális, talán bosszankodnék, haragudnék a mi vakmerőségünkön, talán összeesidna bennünket, a miért későbben jövünk s korábban távozzunk a hivatalból, mint Ön; a miért privát dolgaink miatt, üzleti teendőinket elhanyagoljuk, a miért a helyett, hogy munkálkodnánk, a szomszéd, szemben levő ház ablakaiban levő kedves leányarcokkal pajkoskodunk, coquetitrozunk; de hát édes principális ur, azt hiszem, Ön sem cselekedett különben, mikor még fiatal volt, ifjui szívvvel, lélekkel, mikor még vágyaktól telten, ösztönzötten lépett a lelkes, úgy

De az is megeshetik, hisz példa reá a jelen kabinet, hogy az ugynevezett népség, katonaság sorából, vagyis a háttérből kerülnek ki a vezető férfiak, a kik univerzális zsenijöknél fogva mindenre képesek. A példa pedig ragadós. Hisz Krajcsik vagy Pantocsek is reflektálhat még miniszterségre, épp úgy, mint Rezey Sylvius oláh püspökségre, hisz voltak ők oly hűséges mamelukok, mint Bánffy, Wlassich vagy Percel, miért ne lehetne tehát Krajcsik kultuszminiszter, vagy Pantocsek igazságügyminiszter, hisz nekik is van annyi eszük, mint volt képviselő kollegáinknak?!

Demoralizálva van egyébként az egész parlament. Valóban mesterien csinálta az ország nagy intrikus, a penziós Tisza Kálmán, hogy annak idején számításal dobta abba a nagy érdekszövetkezetbe az egyházpolitiká bombáját. Megbontotta ez először magát a szabadelvű pártot, az ellenzéket és ha egyéb haszna nem lesz az egésznek, de már az olympusi látvány lesz, ha a nemzet meglátja képviselőit pongyolában, kasirozott sisasok és fegyverek nélkül, maszkirozatlanul és festetlenül. Ha oda mernek állani honatyáink ilyképpen a nép bírálata elé, alig hiszszük, hogy ezt pirulás nélkül tehessek.

Mily ideális dolog a népet képviselni, javáért küzdeni, érdekeit óvni, s aligha van szebb és dicsőbb állás, mint a népképviselőé, ha valóban annak tekinti megbizását, a miért kapta. De mily másképp van ez a pénz és haszon korszakában. Ez a szép állás csak lépcső sokak előtt. Ezen át lehet csak szerephez, befolyáshoz jutni, a mi pénzt hoz, néha igen sok pénzt az üres zsebekbe.

Mivel pedig ez a demoralizáció felülről indult meg, áthatotta ez a népet is teljesen. Ma már ott vagyunk, hogy ideális fegyverekkel nem lehet választást csinálni. A nép megvárja a potyáztatást, a napidijakat, a fuvar költséget, sőt még a választási szivarokat is. Az lesz a győztes, a ki tovább bírja pénzzel. Bizony-bizony, sokkal helyesebb lenne a képviselői állásokat árverés utján áruba bocsátani, a ki többet ad érte, legyen az a képviselő.

A jobb gondolkozásuak torkig vannak a parlamenti komédiázásokkal, hisz nem sokára el-

érjük e téren is Franciaországot, a hol a nap nap után történő lelepezések mindig egy-egy kabinetet emésztenek meg. Az a gabalyodás, a mi most grasszál a magyar parlamentben, okvetetlenül arra fog vezetni, hogy honatyáink egymásra kiáltanak kigyót-békát, a minek meg az lesz a vége, hogy a nép elfordul tőlük és ez fogja kivánni a rendszerváltozást.

Valamennyi parlamenti pártban benne van a kór csirája, a mi veszedelmes betegség jele. Az egész nemzet szánakozással tekint a parlamentben történő eseményekre és alig várja, hogy még egyszer mutathassa meg hatalmát, mely újabb férfiakat, tisztult elveket és valódi képviselőket hoz be a parlamentbe, a kik a választókat és nem a maguk érdekeit képviselik.

* A csödbe jutott képviselők sorsa.

A képviselőház igazságügyi bizottsága Teleszky István elnöklete alatt pénteken ülést tartott, melyen a kormány részéről Percel Deszö belügyminiszter volt jelen. A bizottság tárgyalás alá vette az összeférhetlenséget tárgyaló 1875. évi I. tc. 4. §-ának kiegészítéséről szóló törvényjavaslatot, a melyet a Ház utasítása folytán még Hieronymi Károly terjesztett elő. A törvényjavaslat megállapítani kívánja, hogy a képviselő, a ki csödbe jut, mandátumát elveszti. A bizottság a törvényjavaslatot általánosságban és részleteiben is elfogadta ugyan, — de a vitában résztvevő bizottsági tagok mindannyian hangostatták, hogy az összeférhetlenségi törvény még más tekintetben is revizióra ssorul. E felfogáshoz a belügyminiszter is hozzájárult s a bizottság elhatározta, hogy ezt jelentésében kiemelni fogja.

* A magánbiztosítási vállalatokról szóló törvénytervezet a jövő hónap folyamán kerül az igazságügyminiszterium kebelében tartandó biztosítási ankét elé. A kormány a biztosítási törvénytervezetet még ez ülésnap alatt akarja az országgyűlés elé terjeszteni. A Beck Hugó kuriai bíró által kodifikált tervezetet Erdély igazságügyminiszter alapjában át akarja dolgoztatni. Beck kuriai bíró ugyanis még Szilágyi Dézö volt igazságügyminiszter felszólítására a kir. kuria kereskedelmi tanácsa degálta a törvénytervezet elkészítésére s a javaslat már annak idején Szilágyi Deszö akkori igazságügyminiszter tetszésével sem találkozott. A jövő hó folyamán megtartandó ankétnek tehát nem lesz könnyü dolga a nagyszámu pótlások és javítások esakölésével.

buzgó gárdába, a melyben ott van a mi örökifju, fáradalmat, áldozatot és küzdelmet nem ismerő jó lelkü Bercsi bátyánk, a melynek Önhöz és hozzá hasonló méltó kiegészítői akarunk lenni mi is mindnyájan, együttesen! Aztán tessék ehhez tekintetbe venni azt is, hogy az a sok járókelő hölgy az ön kedvéért is csak úgy járja az aszfaltot, mint a mienkéért, s hogy az a lányfejekkel teli ablak nem csak reánk — Önre is kacsingat, mosolyog, felnevet!

Lássa kedves principális ur, ugyia szemünkre vetették, hogy nem a szellemi arisztokrácia van képviselve a műkedvelők között, hogy mi kereskedő alkalmazottak, hivatalnokok rendezük ezt a mulatságot. Hát szemrehányást érdemlünk mi ezért? hiszen nem saját hiúságunkat véljük kijelögiteni föllépésünkkel, de szolgálni, diadalra akarjuk juttatni azt az eszmét, melynek megvalósítása emberbaráti, férfias kötelességünk!

Engedje meg hát, hogy itt e helyütt számoljak be az estélyről, az előadásról, hogy megemlékezzem a próbákról, reánk nézve az előadás legkellemesebb részéről. Nagyon kedves és édes emlékü esték ezek! Mert tetzük tudni, csak esténként tarthattuk a próbákat, nappali elfoglaltságunk miatt! Egyik este az „Angolosan”, másikon a „Katonásan” ment.

Es most képzelve magát abba a kedves kis körbe, a melybe mi így esténként összejöttünk! A próbák szerényen lefolytak, megtartatnak, mindenki elmondja véleményét, megkritizálja a szereplőket, a kik nevetnek, sirnak, kacagnak és könyeznek s azután — elmennek nassolni, torkoskodni. Előbb egy kis tracsca — majd, hogy az asztal körül tömörülnek

— a multságok, szórakoztatások különböző nemei jönnek sorra, melyeknek hősei, remeklöi a cukros főrendező ur és ismét a mindenben ügyes és kedves Béni barátunk. A bemutatott darabok után természetesen nagyokat isznak, éltetjük az előadókat és a háziakat, majd megköszönve a szives vendéglátást, megyünk haza — az „Otthon”-ba.

Hogy mit keresünk mi itt, meddig maradunk, mikor vetődünk haza, magam sem tudom. Csak azt érzem, hogy jól esik e körben lennem, s csak azt tudom, hogy későn, nagyon későn megyünk aludni.

Ön persze csudálkozik, hogy mi másnap álmosan, kilumpolt arccal jövünk a hivatalba, hogy este, erőt vevőn rajtunk az álom, nem tudjuk kacsingát sem rendbe hozni, mutatkosván egyszer hol hiány, hol többlet; de Ön ezért nem szól semmit, odaül kösibénk, szépen megkeresi a hibát, mintha csak meg akarná köszönni, hogy velünk ily sziveséget tehet s aztán távozik Ön is, mi is.

A leányok sétálnak az aszfaltos korszón, hosszuk castlakozunk és covegünk, lármásunk, mialatt Ön jókedvűen, barátságosan halad el mellettünk, a Nick előtt, a hol míg a mama bevásárlást esaköl, a Gizi, Olga, Alice, Irén, Anna s a többiek corfalat képezünk, közöttünk defiliroztatva el a korszó régebb-ről ismert alakjait.

No de most már látom, kesdek eltérni tárgyam-tól, bocsássá meg hát édes principális ur, ha magáról az előadásról, a multságáról igyeksem bosszámolni, referálni.

A szereplők mindegyike helyén van már . . . A közönség is türelmetlenül várja a függöny szétle-

Hírek.

Pécs, 1895. március 11.

— **(Nyilatkozat.)** Mult hónapban szenvedett balesetem folytán még mindig a szobát lévén kénytelen őrizni, lapom összeállítását nem ellenőrizhettem azsal a gondossággal, melyet rá különben fordítani szoktam, s így történhetett csak, hogy a „Pécsi Figyelő“ vasárnapi számában a „Budapest helyett Pécs“ című ujdonságba oly kifejezések csuszak be, melyeket értesülésem szerint egyes budai-külvárosi polgárok magukra vonatkoztatva őket sértőknek minősítettek. — Midőn tehát kijelentem azt, hogy a kérdéses kifejezések tudtom és akaratom nélkül láttak napvilágot mert a fent jelzett körülménynél fogva azokról csak a lap megjelenése után szereztem tudomást, valamint arról is, hogy a kérdéses ujdonság utólagos értesülésem szerint nem is szerkesztőségünk tagjaitól, hanem a lap egyik külmunkatársától eredt, nem mulaszthatom el megjegyezni azt is, hogy magam helyteleníttem első sorban azokat a kifejezéseket, mert misem áll távolabb tőlem és lapomtól, mint hogy városunk de rék és hazafias budai-külvárosi polgárait sérteni, vagy csak kisebbiteni is akarnám.

Kelt Pécsen, 1895. évi március hó 11-én.

Pleininger Ferencz felelős szerkesztő.

— **(Visszatért szerzetes.)** Halmay Vazul fiatal ferencrendű szerzetes, ki tavaly augusztusban elhagyva szerzetét a sarutlan kármeliták rendébe lépett, — ismét visszatért a szent Ferenc-rendbe s a rend főnöke ismét korábbi helyére, a pécsi konventhez disponálta. Halmay nem bírta ki a kármelita rend túlszigoru rendszabályait; mert a rend tagjai eltekintve a nehéz testi sanyargatásoktól, húst soha nem esznek, hanem folyton bőjties eledellekkel táplálkoznak. Cipőt vagy csizmát nem viselnek, hanem egy vastag bőrtalpat erősítenek szíjjakkal lábaikra. A kármelitáknak Magyarországon csakis Győrött van klastromuk.

— **(A pécsi ipartestület közgyűlése)** tegnaprendkívül látogatottság mellett folyt le. Schmelzer Ferenc elnök a gyűlést megnyitván, Dobszay István, az egyesület jegyzője által felolvasott mult évi jelentést éljenzéssel fogadták. A napirend letárgyalása után megalakult az előjáróság: Elnökül már ötödik ízben egyhangulag Schmelzer Ferenc választott meg. Előjárókul választottak 101 szavazattal: Haksch Károly, Himmel Ferenc, Imre Sándor, Szeibert Fülöp, Körösty József, Kovács Antal, Holy Mihály, Hillebrand Ferenc, Kremling Károly, Járányi István, Borza Ignác, Lauber Mihály, Krautzak Ferenc, Grauman János, Bäcker Alajos, Martinek József, Kajdi István, Botlik Imre, Rausch István, Kecskeméti József, Gantner Ferenc, Radics Lőrinc, Hoffman Lajos és Gianone Sándor. Számvevőkül: Beck Gyula, Mahotka Mátyas és Dezsőfi József s ezzel a gyűlés véget ért.

— **(Kipattant titok.)** Kézel három éve, hogy Kreutz Mátyas házaló pécsi lakoshoz éjnek idején betörték, s a csendes szendergő Matyi szekrényéből 173 frt készpénzt elloptak. Volt lőtás-futás, nyomozás, letartóztatás, de az igazi tettest nem tudták elcsipni, a tetteseknek nyoma veszett. A közel mult napokban tartóztatott le a rendőrség Blaska János személyében egy suhancot, valami kisebb lopásért, s a vallató Selényi Antal biztos a kisebb lopásról rájött az 1892. év nyarán történt betörésre is. Blaska János bevallott mindent s társát is megnevezte, kit a rendőrség mindjárt le is tartóztat-

benését, melynek megtörténtével ott látja a ki- és befutkosó pincéretket, Vámos és Baran urakat, kik ügyesen töltötték be kicsi szerepeiket.

Megszólal az első női hang is: Ippelberger Salamonné asszony, a kit Telegdiné-Gutmann Mariska személyesített sok routinnal, szinpadi otthoniassággal. Feladatát annyi komikummal, szabatos könnyedséggel oldotta meg, akárcsak egy kész színésznő. Minden tette, mozdulata elárulta hivatottságát, jártasságát. Kicsi szerepében is kedvesen mozgott, aranyos volt a játéka, édes a mosolya, kacagása.

Szivessy Adél, Mari komornájával együtt lép a fogadó előcsarnokába. Előbbi Eisner Juliska, utóbbi Patáki Renée játszott. Szinte tavalyról ismerős mindakettő. A Juliska organuma, kedvessége ismerős, modora, társalgása tetszetős, behizelgő. Más, haladatossabb szerepekben még fényesebben érvényesíthetné, mindent könnyen felfogó tehetségét, jól álló, férfias viselkedését.

Renée kisasszony, akár ne is játszószék, hódít, megnyer ugyanis mindenkit. Szép, nagyon szép leány, kedves, jó lélek, a ki a mellett ügyesen, helyesen is játszott.

A „Katonásan“-ban Naschitz Gizával találkoztunk először. Az én tavalyi partnerem, a ki az ő szendességével, nyájas szeretetre méltóságával játszotta az unokahug aranyos szerepét. Szíve és lelke nyilatkozik meg játékában. Kedvességét és naivtását olyan precissítással juttatja érvényre, kifejezésre, a

tott. A két bűnöst Blaska Jánost és Podrása Ferencet ma kísérték az ügyészséghez.

— **(Török bég Pécsen.)** Ma délelőtt a Széchenyi téri korzón egy fiatal török bégecske (óh!..) sétálgatott és keleties tolettjével általános feltűnést keltett. Különösen megtetszett a lanygos napsugarakon sütkéző fiatal menyecskéknak, lányoknak, kiknek bizonyára eszükbe juthatott a kellemes Bimbasi krétai basa, meg a szép Roxelane pikáns esete. A fiatal béget Kozáry Gyula pécsi hitoktató a vasuton ismerte meg s mivel nem tudtak egymásnak a nyelvén beszélni, a mi tudós papunk addig-addig gesztikulált a bég előtt kezével lábával, míg mimice tudtára adta a fiatal műzülmannak, hogy Pécs nagyon kellemes város. A török gavallér nagyon meg volt elégedve a látottakkal és hasonlóképp mimikailag tudtára adta a mi jámbor katakétáknak, hogy Pécs majdnem olyan, mint a török metropolisz pérai külvárosa; (természetesen orientális izlés szerint!) Aztán elment a katolikus legényegylet tegnapi esti előadását megnézni s azt hívének, hogy orfeumban van: nagyokat pislogatott a nőszereplőkre. Ma délelőtt aztán honvédtisztekkel ismerkedett meg a tapasztalati körutra indult kalandszomjas török gigerli, kik bizonyára gondoskodni fognak róla, hogy egy hamar el ne feledje a mi szép szab. kir. városunkat, honnét Allah szerencsésen vezérelje honába az ő hű fiát!

— **(A jövődő szerb királyné.)** Belgrádban egész bizonyosra veszik, hogy Sándor király legközelebb el fogja jegyezni Sibilla hesszeni hercegnisasszonyt. A legnagyobb nehézség, a mely eljegyzésnek utját állotta, t. i. hogy az ifju hercegnisasszony vonakodott ősei hitéről áttérni, hir szerint már megszűnt, a mennyiben az orosz cárné levélbeli táncára a hercegnisasszony beleegyezett, hogy elhagyja ősei hitét. A közönség nem igen örül a király választásának, mert máris talált gunyvetet, a melyvel a királynét fogadták, a mennyiben mindenütt eizevezték „hesszeni légy“-nek.

— **(Adakozások.)** A havi hegyi kápolna közvetlen közelében levő kősziklán, egy új és művészség kivitelű kőkereszt felállítására adakoztak: Károly Ignác 8 frt, Zsulyevics Márton 1 frt, Gadó Sándor 1 frt, Sável Kálmánné kur. bíróné ömél. 3 frt, özv. Zsiga Károlyné gyógyszerészné 2 frt.

— **(Az ideai nagypéntek és a csillagok.)** Az 1895. évi nagypéntek a keresztény vallás és a csillagászat szempontjából nevezetes lesz. Nagypénteken ugyanis a naprendszerünkben forgó csillagok a nap körüli utjukban ugyanazon helyzetben lesznek, mint azon a napon voltak, mikor Krisztus a kereszten meghalt. 1862. esztendő óta most fordul ez elő legelőször.

— **(Betöréses lopás.)** A hosszú, szigorú tél következtében egyre szaporodik a betörések száma; mert sok szegény ember nem tud nélkülözni, inkább lop, ha rajta veszt is. A napokban ismeretlen betörők éjjel Haisler Imre paksi lakos megrakott élestarát törtek fel s abból egy vendel zsirt, egy zsák lisztet és 6 kg. szappant loptak el. — A paksi csendőrség a nyomozást minden irányban megindította, de eddig még nem sikerült a betörő tolvajokat elcsipnie.

— **(A barcstelepi munkások)** ismét életjelt adnak magukról. Bizonyos Novátnyi János nevű ismert szociálista munkás került a mult napokban Barcstelepre. Novátnyi, — kit Pécsről szociálista üzelméi miatt kitiltottak, — azzal kezdte Barcstelepen működését, hogy egy kilenc oldalos kiáltványt adott ki s terjesztett a munkások között. A kiáltvány hosszasan fejtegeti a munkáskérdés megoldását s egy

mely fogva tartja érdeklődésünket, ha hallgat, ha beszél egyaránt. A milyen szomorú, bánatos a darab elején, oly annyi jókedvűséggel ragyog fel arcán az öröm, a boldogság később, a félreértések kiderülte után.

Kedves jelenése van Berendynével, a mely szerepben Sidlauer Irén tüntette ki magát meglepő ügyes, könnyed játékával, kitűnő alakítását mutatva be a herceg. özvegy asszonynak.

Beszédes szemei, kellemes csengésű, majdnem férfias hangja, természetes mozdulatai nagyban hozzájárultak feladatának valóban sikeres megoldásához s méltán érdemelték mindketten ki a közönség szívből jövő tapsait s óvációt.

Méltó partnerek voltak a férfiak is, a kik közül Spitzer Benik kell első sorban említenem. A milyen ügyes, komikus alak volt John szerepében, annyi hivatottsággal és méltósággal játszotta Gárday őrnagyot, az újságírókat gyűlöző nagybácsit. Flegmája természetes, játéka mesterkéletlen, fellépése biztos s előre is sikert ígérő vala.

Tausz Gyula bankárja kitűnő alakítást nyújtott s egyik magánjelenetével nyílt tapsra ragadta a közönséget. Gyuri, huszár szerepében is ügyesen, katonásan mozgott, a közönség rokonszenvét mindig fokozott — és fokozottabb mértékben nyerve meg.

Patáki Vilmos az angol játszott, olyan jól maszkirozva, annyi hidegvérűséggel és mégis könnyedséggel, olyan bravourral gyártotta a nyaka-tekert

általános munkás-szövetkezet alakítására tesz felhívást. A kiáltványt, mely Barcs közönségéhez szól, elég tárgyilagos és ment minden izgató hangtól. A kiáltványt az előjáróság beküldte a szigetvári járás főszolgabirojához. A barcsiak igen félnek attól, hogy az ősi munkás zavargás megújul. A félelem annál indokoltabb, mert a hosszú tél miatt a munkások keresete igen megcsökkent s a tavaszra nagyobb követelményekkel fognak fellépni.

— **(Műkedvelői előadás.)** Vasárnap tartotta meg műkedvelői előadását a kath. legény egyesület, melyen igen szép számú közönség vett részt. A „Buzavirág“ került színre, másodszor. A szereplők igen szépen és átgondolva játszottak és így ujra egy kedélyes estét szereztek a néző közönségnek. A főérdem különben is Bogdy Alajos uré, ki már több ily szép darabot tanított be. Az előadás 10 órakor ért véget.

— **(Utonállók)** Mult év október 28-án történt, hogy Kugler János földműves Szalántáról Eszterághra ment. Már öreg este volt, mikor az uton találkozott ifj. Antalovics Mihály és Istókovichs Márkó szalántai lakókkal. Kugler állítólag azt mondta volna, hogy mertek e engem bántani, mire Antalovics egy husággal fejbe ütötte őt, Istókovich pedig a közeli árokba dobta s ugyanazon fűtykőssel oly ütést mért karjára, hogy az eltört. A büntető bíróság Antalovics Mihályt súlyos testi sértés vétségeért három havi fogházra s 10 frt pénzbírságra, Istókovichs Márkót pedig súlyos testi sértés büntetéseért nyolc havi börtönre ítélte. Az ítélet jogerős.

— **(Tanfelügyelők a kultuszminiszternél.)** A kir. tanfelügyelők március 8-án tisztelegtek testületileg Wlassics Gyula dr. közoktatásügyi miniszternél. Az ország minden részéből majdnem teljes számban gyűltek össze a tanfelügyelők, kiket Verédy Károly dr. fő és székvárosi kir. tanfelügyelő vezetett a miniszter elé s lelkes beszéddel üdvözölte. Ezután a tanfelügyelői kar Zsilinszky Mihály államtitkárnál tisztelegtek, a ki szintén a legmelegebb jó indulattal s a miniszter által hangoztatott elvek fejtegetésével fogadta a kart. Tisztelegtek még a tanfelügyelők Szathmáry György miniszteri tanácsosnál, a népoktatási osztály fánlelkű vezetőjénél, a ki a szeretettel és tisztelettel párosult üdvözlést meleg hangon viszonzta. Délután 2 órakor a vigadó emeleti termében 60 terítékű ebédre gyűltek össze a tanfelügyelők, a melyen a miniszter, az államtitkár, Szathmáry György miniszteri és Axaméthy Lajos osztálytanácsos, szintén részt vettek. A minisztert Verédy fővárosi tanfelügyelő köszöntötte föl, a mire a miniszter ismét a leghatásosabb módon hangsúlyozta a magyar nemzeti kultúra fontosságát és azokat a szolgálatokat, a melyeket ez érdemben a magyar tanfelügyelői kar állhatatos buzgósággal tanusított. Főlköszöntőt mondtak még az államtitkárra, Szathmáryra, Axaméthyre és Morlinra stb. Nagy hatást keltett a miniszter főlköszöntője Szathmáry miniszteri tanácsosra. A miniszter azzal a kijelentéssel távozott a tanfelügyelők kitérő s lelkes éljenzésétől kísérve, hogy módot és alkalmat fog nyújtani a tanfelügyelőknek arra, hogy közügyeiket az illetékes fórum előtt nyíltan és bizalommal a jövőben is föl-tárhassák.

— **(A pécsi filharmonikusok)** végre megalakultak, ámbár a tegnapi tartott gyűlésükön Krasznay Miklós dr. kifejezést adott annak az aggályának, hogy egy kissé bajosan fog menni ez a megalakulás, mikor még a jóváhagyott alapszabályok nem érkeztek le a belügyminiszteriumtól. Miután azonban az ideiglenes tisztikar nevében Némethy

szavakat, akár csak valóságos, bennszülött angol lett volna. Lengyel szerepében is nagyban hozzájárult az összeiker előmozdításához.

Magamról kellene még csak írnom s aztán befejezném referádám. Csunya voltam a fogadás — de annál helyesebb a hírlapíró szerepében — mondják a lányok, a kikkel, hogy az előadás véget ért táncoltam és foglalkoztam sokat...

Nem közönséges műkedvelői előadás volt ez, édes principális ur, nemis udvariasságból dicsekedtem meg a szereplőket Strausz Béla rendező és Léchner József sugóval egyetemben, a kik vállvetve, időt, áldozatot nem ismerve segédkeztek és fáradoztak az előadás létrejöttén, színre hozatalán, hanem mert kedv és lelkesedéstől ösztönözötve játszottak s megérdemelten arattak tapsot, diadalt valamennyien.

Ugye kedves principális ur, nem haragszik reánk? s megbocsátandja a mi rövid ideai hanyagságunkat? Ön csak utazzék el bátran s élvezze Abbazia gyönyöreit, napsugaras levegőjét, s ha majd egykor úgy találja, hogy a mostaninál könnyebb kenyérkeresetre, tehet szert, csapjon föl impressariónak, s személyzetével azután induljon körutra szini előadások rendezésére, tarthatására.

Egyebekben jó mulatást kívánva, megyek és sietek a biztosítási osztály könyveinek rendbe hozására, hogy hazajöttével megelégedését kiérdemelje és bocsánatát kérje hű tisztviselője

Güi.

József elosztatta ezeket az aggályokat, elnöknek Kardos Kálmán főispánt megválasztották, a ki küldetés által meghivatva, elfoglalta az elnöki helyet. A választások megejtése után Kossuthányi Ignác dr. konstata, hogy az ifju egyesület két száznál jóval több tagot számlál, a miben a főderem Némethy József, Bors Emil és Girardi József uraké, a kiknek elismerést szavaznak. A választmány, mely a működő és pártoló tagok sorából 26 tagból áll, holnap délután tartja első ülését a kaszinó könyvtári szobájában és ez alkalommal választják meg titkos szavazással az egyesület tisztjait.

— **(A katolikus kör estélye)** váratlanul nagyszerűen sikerült tegnap este. A nem valami nagy helyiség zsúfolásig megtelt, olyannyira, hogy a jelenlevők alig mozdulhattak; azonban e kényelmetlen helyzetet pótolta a szépen válogatott program. Schlauch Anna „Szerelmem tavaszából“ című éneke szép sikert aratott, percekig tartó tapsvihar jutalmazta a dilettáns énekesnőt; majd Müller, Girardi, Zoller, Maletter és Krudi vonós quintettje következett, ezután Szilve Lajos dr. olvasott föl „mi az a katolikus“ című prózai művet, végül Taky Gyula énekelt szebbnél-szebb énekszámot a töle megszokott rutinnal. A felolvasást és zenét kedélyes mulatás követte, mely csak a késő éjjeli órákban ért véget.

— **(Halálozás.)** Schubert Lajos 21 éves korában, rövid szenvedés után elhunyt. Temetése holnap délután lesz a Majláth utcai gyászházban.

— **(Tandijmentesség.)** Az állami középiskolákban okos ujtítás fog életbe lépni a tandijmentesség adományozása körül. A szegénysorsu jó tanulóknak ezért a kedvezményért nem kell majd a miniszterhez fordulniok, maga az iskola tanártestülete, illetőleg az igazgató fogja megadhatni. A terv még a báró Eötvös Lóránd miniszterségének a hatálya alá, de Wlassics Gyula miniszter magáévé tette s mint egy előzetes rendeletében jelzi, meg is fogja valósítani. Az ujtításnak többszörös haszna lesz. Nemcsak, hogy az okos decentralizálás előnyeképpen kevesbiteni fogja amaz apró cseprő ügyek hosszú sorát, a melyekkel nálunk a miniszterium úgy el van halmozva, hogy a nagyobb dolgokra alig jut érkezése; s nem csak hogy a főigazgatói irodák „postai“ munkáját apasztja, az iskolák autonómiáját pedig gyarapítja: hanem — a mi legfőbb is a dologban — lehetővé teszi, hogy az ítélet igazságosabb és méltányosabb legyen. Mert a tanárság ítélet a tanuló szorgalma s törekvése fölött legalaposabban.

— **(A mivelte kondás.)** A falusi kupaknacs hivatkozva az idők mostohaságára, le akarta szállítani a disznópásztor bérét. Azonban találkozott egy pártfogója, ki eképpen kardoskodott mellette: Ne sajnáljátok kigyelmeitek a Gyurka gyerektől azt a kis kommiónt! Lám, ő már ösmeri jószágainkat. Jószágaink is ösmerik őtet. No meg Gyurka úgy bele művelődött már a hivatalába, hogy nálánál különbséget keresve se találának kigyelmeitek. „Bizony jól is mondja ám kigyelmed“ hangzott föl a megfordított közvelemény.

— **(Postai és távirati szakvizsgálatok.)** Szombaton folyt le Nagykanizsán Opris Péter posta és távirati igazgató elnöklete alatt a szaktanfolyamot végzett hallgatókkal a vizsgálat, mely alkalommal mind a 9 jelölt jó eredménnyel vizsgázott le. Az igazgató ma Szegzárdra utazott, a hol holnap az ott megtartott kurzus hallgatóit veszi ki-kérdés alá.

— **(Éjjeli pillangók.)** A mult éjjel sikerült a rendőrségnek néhány csendháborító éjjeli pillangót: Purim-maszkát elfognia. Nem volt elég a farsang, ugylátszik, még most is folytatják. A csendes hazamenőket éretlen viccekkel figurázák ki, lármáznak, kiabálnak, a mi nem csak a börtben, de még a farsang tetőpontján sem engedhető meg.

— **(A bizonyosságok.)** Alacsony termetű, sovány asszony várokozik a városház emeleti folyosóján a rendőrbiztosok ajtaja előtt: mellette négy-öt apró kölyök támoilog. Egyszer aztán bejut a biztos elé.

— Kezit csókulom, eressze haza az uramat öt gyerekem van; az egyik betegem fekszik. Nincs kenyér a házban.

— Majd ha kitöltötte a büntetésit, hazamehet az ura. Hát ezt a sok apró fattyut minek cipelte ide?

— Hogy jobban elhiggyék a nyomoruságot, hát elhoztam őket bizonyosságnak. Mert hát az urak e nélkül nem akarik elhinni a szegényember beszédeit. Igenis.

— **(A rejtély.)** A pécsi öreg gavallérok egyik legsnájdigabb gigerije, — no mert hát ilyenek is vannak, — két nap óta simára borotvált arccal jelenik meg mindenütt. Pedig hajdanán híres volt a szép fekete szakálláról, melynek selymes szála közt egykor oly sok puha finom kezeske motoszkált. Kegyeletes emlékekkel őrizte is ám Rozoghy ur (az igazi neve másképp hangzik) a szép szakál megőszült szálaikat egészen a tegnapi napig. Tegnapi óta csupasz az ábrázata; meg lón szakállalanitva. A felesége, a lányai, a Pista fia, az ismerősök mind faggatják:

— Hova lett a szép ezüstös szakál? .. Rozoghy ur tehetetlenül motyog:

— Hát izé, nagyon alkalmatlan volt már...

Pedig dehogy, másként áll a dolog. A közel mult napok egyikének délutánján betéved az öreg ur a kávéházba s ott a pupos kis virágáruzó lánytól egy ibolyacsokrot véve odakullog a szép kassziróhoz s átnyújtja neki az ibolyát. A kassziros hölgy bájosan mosolyog s nézegeti a csokrocskát. Egyszer csak ijedten ejti ki kezéből.

— Nini, egy szál ősz haj; vagy nem is haj, hanem szakálszór pottyant a csokorra! Milyen szép lett volna enélkül az ősz izé nélkül a csokor! .. Rozoghy ur egy percig trémáz; rőteli a dolgot aztán köhécselve szerelmesen rápislog a szép kasszatulipánra s elszántan elcsoszog a Till üzletébe. Tíz perc múlva nincs szakáll, volt szakáll...

— **(Az „Amerikai Nemzetőr“ kitiltása.)** Tengerentúli magyar nyelvű kollégánk magára haragította Perczel belügyminisztert. Nem politizált államok ellen, nem gyalázta még a Bánffy-kabinetet sem, hanem, a kor divatos áramának hódolva, egy kis szociális olajcseppet kevert a nyomdafestéke közé. A belügyminiszter, egy látszik, ettől a félelmes keveréktől megijedt s egyszerűen — kitiltotta az országból az Amerikai Nemzetőrt, melytől ennek folytán megvonták a postai szállítás kedvezményét is.

— **(A pécsi keresk. ifjak kasszinója)** mint értesülünk f. hó 23-án egy újabb estélyt rendezett saját helyiségében. Roboz Andor tanár és Kelemen Mózes dr. olvasnak fel, s a kaszinó kebeléből alakult 25 tagból álló énekkar teszi változatossá az estélyt.

— **(Hamis bukás.)** Frankfurter Albert kereskedő 1873. évben üzletet nyitott Pécsen s azt vezette mindaddig, míg 1888. december hó 31-én csődöt nem mondott. A csőd vétkes bukás következtében történt, s ma itéli a törvényszék a könnyelműség s rendetlen könyvvézetés következtében vagyonszünetet Frankfurter Albert felett; akit a btkv. 92. §-a alkalmazásával 50 frt pénzbüntetésre ítélték, mibe mind vádlott, mind kir. ügyész megnyugodtak.

— **(A pécsi keresk. középiskola)** f. hó 15-én március 15-iki ünnepélyt tart a következők műsorral: „Szózat“ éneklés az intézet tanulóiból alakult énekkar; „Talpra magyar“ szavalja Wolf Jenő III. éves hallg.; „Kossuth élete“ irta és felolvassa Back III. éves hallg.; „Jó Petőfi“ Lévaivól, szavalja Porges Jenő III. éves hallg.; „Előre“ szavalja Reichner Otto III. éves hallg., az önképzőkör alelnöke; „Március 15“ Hiedortól, szavalja Rosenfeld Jakab III. éves hallgató.

— **(A Petőfi társaság ülése.)** A Petőfi-társaság vasárnap délelőtt felolvasó ülést tartott, a melyen a meg nem jelent Bartók Lajos alelnök helyett Szana Tamás elnököl. A tárgysorozat első pontja Beniczky-Bajza Lenkének „Poézis és próza“ című elbeszélése volt, a melyet Pap Zoltán olvasott fel. Érdekesen festi kiábrándulását egy fiatal embernek, a ki egy színésznőt szeret, de apja egy tanácsos leányt szánta neki. A leánya keresetlen egyszerűsége megragadja a fiatal ember szívét, és — minthogy a fővárosba visszatértekor az a kellemetlen csaldás éri, hogy az imádott színésznő egy bankárral megszökött — egy pár is lesz belőlük. Ábrányi Emil „Egy magyar mánás levele a munkáról“ című éles szatirával és a mai társadalom felsőbb rétegeinek hü jellemzésével megirt rajzát olvasta fel. Egy fiatal mánás ugyanis, a kinek 150000 forint jövedelme van, de dolga nincsen, reflektálva Zolának a diákokhoz intézett beszédének befejezésére, a melyben a munkát és szorgalmas életet ajánlja nekik, a nagy regényíróhoz intézett levelében be akarja bizonyítani, hogy bizony munka nélkül is megél az ember, és e mellett tökéletesen egészséges. Torkos László igen szép versét mutatta Vak koldusasszony, Évek multán, Szegény fiu és Örülj szülő címek alatt. A legutóbbiban boldognak mondja a szülőt, a mig kicsiny a gyermeke és az ő keze alatt van, de keserű lesz majd látni, hogy künn az életben mennyien fogják üldözni.

És tilt a gyáva félelem

Melytől szived aszorul,

Hogy még súlyosb lesz terhetek

Ha nem türsz szótlanul.

Óh érd meg csak a kort, — s te is

Majd fájón érezed,

Mily fájón, hogy már nem kis bohó

Apróság gyermeked.

Végül Jakab Ödön olvasta föl „Uj asszony“ című rajzát, a melyben jóízű humorral festi egy fiatal asszony tereferéjét, és a mikor a férj hazajön, az asszonyka búsan kénytelen bevallani, hogy bizony nem kész az ebéd. A nagyszámu közönség valamennyi fölolvastást élénk tetszéssel fogadta.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 11-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirend előtt Uray Imre válaszolt Helfy minapi támadására. Ezu-

tán élénk vita támadt a függetlenségi képviselők közt, vajjon a függetlenségi párt kötelezőleg kimondta-e a kötelező polgári házasságot? Péchy Tamás és Sima Ferenc beszéltek a javaslat ellen, a mit 5 pernyi szünet követett. Szünet után Tisza Kálmán szólalt fel, és az ellenzék gyakori közbeszólásai mellett polemizál Péchyvel. Elmondja az 1875-iki fuzió történetét, melyet hazafiságból, a pénzügyi helyzet megmentésére csináltak meg. A fuziót óhajtja, de nem a szabadelvű párt elveinek, vagy a kiegyezésnek a rovására. A hazafiság követeli, hogy a kisebb kérdések mellőzésével az egyesülés minél előbb menjen végbe. Hoitsy Pál kérte az elnököt, hogy ne tekintsen mindjárt minden közbeszólást csend zavarának, hisz elég türelmet tanusítottak, midőn politikai multja után meghallgatták Tisza Kálmánt. (Óriási zaj jobbról. Gajáry Ödön, Tisza hű csatlósa közbekiált: Ez szemtelenség!) Elnök kijelenti, hogy ő csak a rendszeres közbeszólást nem tűri. Péchy Tamás válaszolt még személyes kérdésben és ezzel az ülés véget ért.

TÁVIRATOK.

— **A bécsi körök sugalmazott lapja.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Neue Freie Presse“ mai számában a parlament feloszlásának eszméjét imputálja Bánffy b. minapi beszédének.

— **A koronaőr beigtatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnapi délelőtt ment végbe az előirt szertartással Radvánszky Béla koronaőrnek ünnepies beigtatása. A királyi palota másó lemeleti termében összegyűltek az országzászlósai, miniszterek, főméltóságok és a miniszterelnök a király képviselőjében. Azután a szent korona szekrényét a koronaőrök vezetésével hat cs. és kir. udvari szolgálta, a kir. koronaőrseg hat legényének kíséretében a terembe hozta s az asztal elé helyezte. Az asztal mögött a miniszterelnök és az országzászlósok helyet foglaltak, a többi méltóságok és vendégek az asztal két oldalán sorakoztak. A pecsétek megtekintése és sértetlen voltuk konstataciója után az új koronaőr a saját pecsétjét hivatali elődjéé mellé nyomta. Erről az ünnepies aktusról a minisztertanács jegyzője, a ki ezuttal államjegyzőként fungál, jegyzőkönyvet vett föl, melyet a miniszterelnök vett át. Majd megtekintették Szent Istvánnak bádogdobozban őrzött palástját s aztán a szent korona helyiségébe vitték vissza és azt a koronaőrök elzárták. A meghívottak valamennyien gyász-diszöltönyben jelentek meg.

— **Betörő, a ki az ablakon ugrik ki.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti kir. törvényszéki palotában ma reggel Stern Vilmos, különben híres betörő, a bíró elé vezetettvén, menetközben a folyosón a börtönőrrel dulakodva, leugrott a harmadik emeletről. Rögton szörnyet halt.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolvasó szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó

289 sz.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 725 számú végzése következtében Ifj. Némethy József ügyvéd által képviselt Kunczli Freres javára Hoppel Lajos ellen 35 frt 35 kr s jár. erejéig fogantatosított kiélelti végrehajtás útján lefoglalt és 368 frtra becsült képek, tükrök és szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 3516/1895 számú végzése tolytán 35 frt 35 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi augusztus hó 27. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 24 frt 42 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsen, Királyutca 29 sz. a. leendő eszközlésére 1895. évi március hó 14 napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékosok egy megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. évi t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igénylőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi március hó 3 napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó.

Árverési hirdetemény.

Néhai Nagyajtay Antalné tulajdonát képezett
Nagy-Flórián utca 14. sz.

emeletes ház

f. hó 16-án d. e. 10 órakor a törvény-
szeki épületben levő árverési szobában **8250**
frt kiáltási ár mellett el fog adatni.

Az érdekeltek.

Márczius 15-én

a **Magyar Korona vendéglőben**
mint minden évben szokásos

közvacsorát

rendezek, melyre a m. t. közönséget tiszte-
lettel meghívom.

Egy teríték ára egy korona.

Keszdeté 8 órakor.

Pécs, 1895. márczius 11-én.

Tisztelettel

Sebők Gyula

vendéglős.

Géphajtó-szijak

angol módszer szerint kicserzett legjobb minőségű
szinbőrből készült, mely tartóssága által a legnagyobb
gyárak készítményeit felülmúlja, ajánl

KINDLS. F.

bőr-, gépszij-, csipő-felsőrész- és bocskorgyáros

Pécsett, siklósi-utca 10. (volt Rosinger féle
ház.) Fiókraktár Eszék felsőváros.

Szövőgyárak

részére legjobban ajánlható az ugynevezett Austria

„Oák tanned“ „Reform“ specialitát, Favorita.

Varró- és kötő-szijak valamint **szij-
crouponok** legjobb minőségekben kaphatók és
minden e szakmába vágó

javitások

elfogadtatnak és leggyorsabban eszközöltetnek

Minták ingyen és árjegyzékek bérmentve.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszagatások, ütési és ficzomodási,
valamint fagydagánatok ellen meglepő gyorsan és
biztosan hat a

REPARATOR

nevű gyógyszer, melynek üvege 50 kr, vagy egy
frtért minden gyógyszerárban kapható. A Repara-
torral a Rókus-kórházban 136 esetben tétett
kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben
teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő ha-
tású és pompás ízű szer a TOKAJI CHINA VAS-
BOR, mely az országos egészségügyi tanács ja-
vaslatára belügymin. engedélylyel láttatott el. Sok
rossz utánzat létezik, miért is kérem vételnél név-
aláírást követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr, nagy
3 frt.

ACATIA - SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tar-
tósságánál fogva lett rövid időn kedvelt. 1 drb
50, 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás úde, gyer-
mekd arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindenne-
mű éktelenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arczbőr táplálására, üdén tartására szolgál, elő-
kelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerárak kiválóbb speciálisai,
melyek főváros és országszerte a legjobb hírnévnek
örvendenek a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszertára a „Magyar Koronához“
BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

Hirdetések:

intányos áron vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban. (Király-utca 4. szám.)

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy **Pécsett, király-utca, Bazár épület udvari helyiségében**
a gazdák tejcarnoka szomszédságában

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyár pécsi raktára
czég alatt

kész férfi- és gyermekruha üzletet
nyitottam.

Nagy választékú raktárt tartok legdivatosabb kiállítású kész férfi és gyermek ruhákban rendkívül olcsó áron.
Mérték szerint megrendeléseket elfogadok és azt legrövidebb idő alatt pontosan eszközölöm.
Minél számosabb látogatást kér

tisztelettel

SCHMITZ SOMA.

a Zentler-féle cs. és kir. szab. udvari férfi és gyermekruha gyár pécsi üzletvezetője.